

stichting

Howu Howu

NIEUWSBRIEF juni 2019

Nias 2018-2019

Geschreven door Susi Bali

Na een reis van enige weken ben ik weer thuis gekomen in december 2018 het is wel even wennen met het verschil in temperatuur met Indonesië . In december is in Indonesië het regenseizoen er valt dan veel regen en een rivier stijgt dan binnen een dag een halve meter dit veroorzaakt dan weer overstromingen.

Nias is getroffen door een overstroming en een aardverschuiving, dit laatste wordt m.n. veroorzaakt doordat de oorspronkelijke beplanting er niet meer is. Helaas zijn er 12 mensen zijn overleden.

Dagen was er geen stroom en dus ook geen telefoon- en internetverbinding ook scheen de zon niet vanwege de regen.

Het was goed om de kinderen weer te zien. Helaas zijn er 2 kinderen gestopt met school omdat ze samen met hun ouders verhuisd zijn naar het vasteland Sumatra. Anzani heeft haar middelbaar diploma voor administratie behaald en is naar het vasteland gegaan om werk te zoeken. Jammer dat ik haar niet meer heb kunnen ontmoeten. Nu zijn er nog totaal 19 leerlingen over.

Volgend jaar aan het einde schooljaar zal Lusiana haar middelbaar school ook afmaken en zijn er nog 18 leerlingen over die wij zullen steunen.

Siberut december 2018-januari 2019

Geschreven door Lydia Schröder

Dit jaar in december vertrokken naar Indonesië om voor mij en de kinderen voor het eerst kerst te kunnen vieren met familie op Siberut. Het was een hele ervaring om in een tropisch land te zijn en dan daar kerst te vieren. Gelukkig had Herman aan de kerst versiering gedacht en die werd dan ook zeer bewonderd. Maar voordat het kerst was bleken er een belangrijke sociale verplichting op ons lijstje te staan. De neef van Herman, Tino, moest trouwen en dit moest de week voor kerst geregeld worden.

Na een halve dag onderhandelen waren de families uit over de bruidsschat en kon de ceremonie plaats vinden. Herman en ik werden gevraagd de rol van de ouders van Tino op ons te nemen, aangezien Tino zijn vader al zo'n 23 jaar geleden gestorven is en Tino bij de mannelijke kant van de familie is blijven wonen. Na enig overleg hebben we ja gezegd. Niet wetende dat deze ceremonie drie dagen lang zou duren.....het was een lange zit, maar gelukkig hebben wij die volbracht.

De bruiloff

Eindelijk was het kerst en de boom buiten het huis werd aangekleed met de kerstversiering die Herman had meegebracht naar Salappak. Maar kerst zoals wij dit kennen is daar niet. Wel werd er in de kerk een mis opgedragen en werden er liederen gezongen en ook gedanst op het podium. Ook wij werden daar verwacht en moesten als notabelen op een stoel plaats nemen terwijl het grootste gedeelte van de aanwezigen op de grond plaats had genomen. Na enig optreden werden er taarten verkocht per opbod, zo werd ook van ons verwacht dat wij een taart zouden kopen. Dit hebben we maar gedaan na enige hints van Hermans oudste zus. De opbrengst is voor de kerk om allerlei festiviteiten te organiseren. Hermans broers zijn allemaal moslim geworden. Op papier echter zijn zijn zussen katholiek en dit levert geen problemen op. In het dorp leven deze godsdiensten zonder problemen naast elkaar. Een goed voorbeeld is hoe oud en nieuw wordt gevierd. Dit doen de moslims en katholieken samen.

Een andere verplichting was de inwijding van het nieuwe huis van Herman zijn broer. Dit gebeurt dan weer op de traditionele Mentawai manier waarbij medicijnmannen het huis inwijden. eerste worden de zielen van de overledenen gunstig gestemd, door middel van dans vervolgens wordt het huis ingewijd. De gehele familie is hierbij aanwezig.

Legen samen met de medicijnman.

Inwijding van het huis van Hermans broer Michael.

Het dorp zelf heeft een grote vooruitgang geboekt. Er is namelijk riolering en stromend water, daarop zijn zo'n 40 huizen aangesloten. Ook is er een *puskesmas*, een ziekenpost, gekomen met een verpleegster, die een grote parabola heeft waardoor er wifi in het dorp is. De vooruitgang gaat daar snel met grote stappen, waar wij zo'n honderd jaar over hebben gedaan van telefoon naar wifi slaan zij de huistelefoon, internet, computer tijdperk over en hebben ze wifi. En kon ik met Nederland contact hebben!

De huidige president, Joko Widodo, die hopelijk weer wordt herkozen, heeft echt oog voor de gewone mensen, hij zorgt voor een goede, betaalbare ziektekostenverzekering. En naast de kleine *puskesmas* (ziekenpost) wordt er nu ook een groot ziekenhuis gebouwd op Siberut. Dit was tot 4 jaar geleden niet denkbaar. Ook studie voor kinderen van ouders die dit niet kunnen betalen wil hij mogelijk maken zodat alle kinderen kunnen gaan studeren.

De bewoners van de ashrama

De ashrama gaat goed en begint nu zijn vruchten langzaam maar zeker af te werpen. Eén van de kinderen studeert architectuur in Jakarta en heeft als afstudeerproject het ontwerpen van een vliegveld op één van de Mentawai eilanden.

Een meisje studeert met een speciale beurs Engels in Cambodja en weer een andere studeert zee biologie. Er zijn momenteel 50 kinderen die leven in de ashrama.

Er waren twee jaar geleden 55 kinderen maar dit hebben we nu doordat kinderen zijn gaan studeren weer weten terug te brengen naar 50.

Het werd te druk.

Enige herstelwerkzaamheden waren wel nodig. Vooral de *kamar mandi* (de wc en douche ruimte) moest gerestaureerd worden. Herman heeft dit samen met Adik nog even opgelost.

HET BESTUUR

Lydia Schröder	voorzitter
Cas Janssen	penningmeester
Lia Kronenburg	secretaris
Herman Satoinong	algemeen lid
Bibian Gilissen	algemeen lid
Susi Bali	algemeen lid

Stichting Howu-Howu
Mereveldlaan 49
3454 CB de Meern
030-2730737
Bankrekening: NL94 INGB 0007653180
e-mail: info@howu-howu.org
website: www.howu-howu.org